

strien, er, at den kan skabe et produkt, der ser ud som et rigtigt levnedsmiddel, men hvor man i virkeligheden sparer på de sunde og naturlige råvarer og i stedet for bruger nogle tilsætningsstoffer, der kan få det hele til at se ud, som om det er rigtig mad. Det er jo det, som det hele går ud på, og det er det, vi skal væk fra.

Vi mener også, det er en fordel, at man i dagsordensforslaget har ordet begrænsning, og det har jeg allerede nævnt vedrørende positivlisterne, men vi er meget kedede af, at det i den pind i dagsordenen, der vedrører, at basislevnedsmidlerne friholdes for farvestoffer, indirekte accepteres, at i alt det, som ikke er basislevnedsmidler, har man stadig alle disse farvestoffer, dvs. altså også i spegepølser, røde pølser og i en masse andre ting, som især vores børn spiser, og hvor de altså tilsyneladende med sundhedsministerens og regeringens accept også udsættes for allergifremkaldende stoffer.

Hvis jeg skal slutte med vores samlede bedømmelse, og det skal jeg på grund af lampen, så er den, at vi altså må undlade at stemme. Det kunstneriske indtryk, vil jeg sige, af regeringens fremlæggelse i dag må give en meget, meget lav karakter, og det indholdsmæssige må blive til en undlader.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil indledningsvis, og jeg tror såmænd, jeg er den eneste ordfører, der har gjort det, sige SF tak for initiativet til denne debat, fordi den for mange af os, tror jeg i hvert fald, har bragt forvirringen op på et højere plan, end den var i forvejen, og dermed har SF's initiativ jo ikke været komplet spildt.

Hr. Jørn Jespersen var i sin begrundelse for denne forespørgsel inde på noget om beslutningsprocessen i sager om madsminke, og jeg vil gerne sige, at jeg på mange måder deler den bekymring, som hr. Jørn Jespersen gjorde rede for om beslutningsprocessen i dag.

Der er noget principielt, som man bør diskutere, netop på dette område, der er præget af EU's komiteer. Det er derfor også et område, hvor organisationer og de store firmaer har meget stor indflydelse på reglerne, og ofte er området hæmmet af, at det demokratiske system dels kommer meget sent ind i billedet, dels er karakteriseret som værende svært tilgængeligt for mange.

Det gør, at lobbyister, embedsmænd osv. har meget nemt spil over for politikerne, og jeg håber egentlig, at denne debat munder ud i en

enighed om det synspunkt, som i hvert fald Dansk Folkeparti er enig i, nemlig at der er noget principielt galt ved vores beslutningsproces i sager om madsminke.

Ellers vil jeg sige, at udgangspunktet jo for os alle sammen og såmænd også for Dansk Folkeparti er, at vi skal have gode, sunde fødevarer, og at vi ikke direkte skal bede om at få flere tilsætningsstoffer. Tværtimod har vi alle sammen et håb om at få færre tilsætningsstoffer, men vi har brug for en noget mere nuanceret debat om dette emne end den, SF i dag har lagt op til, for tilsætningsstoffer er jo også nødvendige i et moderne samfund. Det er klart, at vi har brug for tilsætningsstoffer, som sikrer en vis holdbarhed, og det er også klart, at på en lang række områder gør det heller ikke noget, at vi har tilsætningsstoffer, som f.eks. farver vores fødevarer. Det, der er spørgsmålet, er selvfølgelig mængderne og hyppigheden, og det er de ting, vi skal ind og kigge på. Derfor har vi også brug for en mere nuanceret debat, end jeg synes SF i hvert fald til at starte med gav udtryk for.

Når vi så skal regulere det, kan vi jo dele det op i to. Vi kan dele det op i på den ene side tilsætningsstoffer, som helt bør forbydes bl.a. i basisfødevarer, og på den anden side stoffer, som er eller skal være tilladte, men forbrugernes skal sikres en meget høj grad af information om, hvad og hvilke tilsætningsstoffer der er i levnedsmidlerne. Derfor må jeg sige, at det for Dansk Folkeparti er helt afgørende, at der sker en maksimal mærkning af levnedsmidler, selvfølgelig for at forbrugeren kan foretage sine valg og fravælge de produkter, der af den ene eller den anden årsag er skadelige for den pågældende.

Vi har for at nævne et eksempel et problem, når det drejer sig om delelementer i levnedsmidler, der udgør under 25 pct., hvor der ikke skal være en særskilt mærkning ifølge EU-reglerne, og det bør vi kigge på.

I Danmark burde vi kunne kræve, at produktionen af levnedsmidler lever op til strengere krav end EU's regler, selv om det ofte er et fyord at nævne, at vi fra dansk side skal kunne stille skrappe krav. Ikke desto mindre mener jeg, det er nødvendigt, men det må ikke betyde, at varerne ikke kan bevæge sig frit rundt i det indre marked. Det kræver naturligvis, at vi får mulighed for at sikre en landemærkning af levnedsmidlerne, så forbrugernes igen her ved, hvilke produkter der er produceret under hvilke vilkår, og så har mulighed for at fravælge de